

N:o 75.

Ank. till Riksd. kansli den 6 maj 1897 kl. 9 e. m.

*Utlåtande i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om anskaffande och framläggande af upplysningar rörande embets- och tjenstemäns dagliga arbetstid samt anvisande af anslag för detta ändamål.
(1:sta och 2:dra U. A.)*

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 32) har herr A. Hedin från Stockholm, under hänvisning till af honom vid 1895 och 1896 årens riksdagar i ämnet väckta motioner, föreslagit

dels att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa och till Riksdagen öfverlemna utredning i fråga om nu gällande bestämmelser och praxis beträffande statens embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid;

dels ock att Riksdagen hos Kongl. Maj:t jemväl måtte anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta inhemta och meddela Riksdagen upplysningar om de i främmande stater gällande föreskrifter rörande embets- och tjenstemäns dagliga arbetstid, samt för detta ändamål ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett förslagsanslag å 3,000 kronor.

Vid behandling af enahanda förslag af nämnde motionär vid 1895 års riksdag yttrade statsutskottet, att, hvad anginge frågan om embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid, motionären ansett omständigheterna påkalla särskilda föreskrifter i detta afseende. Enligt motionä-

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 4 Saml. 1 Afd. 55 Häft. (N:o 75.)

rens tanke skulle sådant vara erforderligt för att förhindra försummelse i tjensten och för att af tjenstemännen vinna en större arbetsprodukt. Utskottet kunde icke dela motionärens uppfattning om dylika bestämmelsers behöflighet eller lämplighet med afseende på alla statstjänster. Åtskilliga bland dessa vore visserligen af den beskaffenhet, att de dermed förenade åliggandena icke lämpligen kunde utföras annat än å embetsrummet; men å andra sidan kunde för en stor del befattningar, deribland några af de mest ansträngande, arbetet åtminstone till största delen, utföras i hemmen med lika godt och stundom bättre resultat än i statens embetslokaler. Vid dessa förhållanden skulle tvånget att under en längre tid af dagen vistas å embetsrummet uppenbarligen vara mera till hinder än gagn för tjänstens behöriga förrättande. Det borde ock tagas i betraktande, att vid de flesta tjänster göromålens mängd vore i hög grad vexlande under olika delar af året, hvarför en reglementerad tjänstgöringstid, huru den än bestämdes, måste visa sig stundom onödigt lång och stundom alldeles otillräcklig för göromålens utförande. Om utskottet sålunda måste anse, att med afseende å ett stort antal tjänster föreskrifter om viss daglig tjänstgöringstid å embetsrummet ingalunda skulle vara lämpliga, kunde det å andra sidan icke bestridas, att i vissa fall dylika föreskrifter vore af behovet påkallade. Oafsedt nödvändigheten af chefernas närvaro å embetsrummen för arbetenas öfvervakande egde nemligen allmänheten rätt att fordra, att de embets- och tjenstemän, som den behöfde anlita, skulle vara härför tillgängliga under en bestämd tid på dagen. I regel vore ock bestämmelser härom i embetsverkens arbetsordningar eller eljest meddelade, men då allmänhetens berättigade anspråk härutinnan icke vore fullt tillgodosedda, syntes motionärens ifrågavarande framställning böra föranleda en Riksdagens skrifvelse till Konungen med anhållan om utredning beträffande de föreskrifter och den praxis, som med afseende å statens embets- och tjenstemäns dagliga tjänstgöringstid för närvarande vore gällande. Då de i utlandet meddelade bestämmelser i detta hänseende endast i ringa mån vore tillämpliga å våra förhållanden, samt förevarande fråga väl syntes kunna härförutan bedömas, ansåge utskottet berörda utredning böra inskränkas till embets- och tjenstemännen i vårt eget land. Vid sådant förhållande ansåg utskottet ock det anslag, som motionären äskat hufvudsakligen med hänsyn till kostnaden för anskaffandet af upplysningar från vissa främmande länder, icke vara behöfligt.

På grund af en liknande motion vid 1896 års riksdag gjorde statsutskottet då hemställan af samma lydelse som vid 1895 års riksdag framställda, eller att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t an-

hålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa och till Riksdagen öfverlemna utredning i fråga om nu gällande bestämmelser och praxis beträffande statens embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid.

Ehuru berörda hemställan, hvilken af Andra Kammaren bifallits så väl år 1895 som år 1896, af Första Kammaren vid båda riksdagarna afslagits och följaktligen icke föranledt någon Riksdagens vidare åtgärd, har utskottet likväl icke ansett sig böra frångå sin förut uttalade uppfattning och vill fördenskull föreslå:

a) att Riksdagen, med bifall till herr Hedins öfvermålade motion i denna del, må i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa och till Riksdagen öfverlemna utredning i fråga om nu gällande bestämmelser och praxis beträffande statens embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid; samt

b) att det i herr Hedins förenämnda motion väckta förslag om beviljande af ett anslag å 3,000 kronor icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 maj 1897.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Det skulle här antecknas, att herr *F. E. Pettersson* icke deltagit i förestående ärendes behandling inom utskottet.
